

ת"פ 16433/04/21 - מדינת ישראל נגד ראיד עבד אלקאדר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 16433-04-21 מדינת ישראל נ' עבד אלקאדר
תיק חיצוני: 150627/2019

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד בת אל ויטלזון שרבעי מתביעות
ירושלים

נגד
הנאשם ראיד עבד אלקאדר ע"י ב"כ עו"ד שלמה כהן

החלטה

לפניי בקשה לבטל את כתב האישום שהוגש נגד הנאשם וזאת מחמת אי קיום חובת היידוע בדבר זכות השימוע, מכוח סעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (החסד"פ).

רקע וטענות הצדדים

1. העובדות בתמצית הן, כי ביום 6.4.2019 בוצעה לכאורה עבירה ע"י הנאשם; בתיק מצוי מכתב יידוע בדבר זכות השימוע מיום 17.11.2020 ועליו מדבקת דואר רשום ללא חותמת הדואר, שאין מחלוקת כי הכתובת המופיעה במכתב היא כתובת מגורי הנאשם; כתב האישום הוגש ביום 8.4.2021. אין מחלוקת, כי אין בתיק אישור מסירה בדואר רשום של דואר ישראל, ואין מחלוקת כי לא קיים בתיק שימוע.

2. הסניגור העלה טענה זו בעל-פה בדיון הראשון בתיק, בחודש אוקטובר 2021, והוצע לו לבוא בדברים עם המאשימה בטרם הכרעה בבקשה. אלא שמאמצי הסניגור לבוא בדברים עם המאשימה בין מועד זה ועד חודש פברואר 2022 עלו בתוהו, בין היתר בשל מצוקת כוח אדם בתביעה בעקבות משבר קורונה. אין מחלוקת שבמהלך חודש מרץ 2022 הוצע לב"כ הנאשם לבוא בדברים עם המאשימה אך הוא סירב, לטענתו נוכח חלוף הזמן וניסיונותיו הקודמים להידבר עם המאשימה.

3. המאשימה טוענת, כי משעה שנשלח, לטענתה, מכתב היידוע לכתובתו של הנאשם עליה אין מחלוקת, עמדה בחובתה לקיים את זכות היידוע בדבר עריכת שימוע. הסניגור טוען כי המאשימה עצמה מודה, כי לא ניתן לקבל באתר דואר ישראל אישור על אודות מסירת המכתב לנאשם, אותו לא קיבל מעולם, הן בכתובת מגוריו הן בתיבת הדואר בה מקבל מכתבים. למעשה, הנאשם ידע על אודות הגשת כתב האישום רק בעקבות שיחת טלפון של המזכירות היוזמת במסגרתה זומן לדיון הראשון.

דין והכרעה

4. הסניגור היפנה להחלטתי בת"פ 29478-03-19 מ"י נ' **אברהם** (מיום 17.9.2019) שם ניתחתי את הסוגיה הטעונה הכרעה. על-מנת שלא להלאות אצין, כי ידוע שהליך השימוע מכוח סעיף 60א לחסד"פ, נועד לאפשר לחשוד בעבירות פשע למצות את זכויותיו אל מול התביעה טרם הגשת כתב אישום, מעשה מינהלי רב חשיבות והרה גורל בחייו של אדם, כפי שהוכר על-ידי המחוקק ((ר' דברי הסבר להצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 64)(זכות השימוע), התשנ"ט-1999 הצעת חוק 2802, 27.01.99, עמ' 376). יש בעריכת שימוע גם טעמים של ייעול ההליך הפלילי במובן של אפשרות צמצום המחלוקות בין הצדדים ואף הגעה להסכמות [ר' ע"פ 1053/13 **חסן הייכל** נ' מ"י (מיום 26.03.2013)]. הפסיקה מבכרת את עריכת השימוע **בטרם** הגשת כתב אישום, כשאין בעניינו של חשוד מעשה עשוי ההופך אותו לנאשם. אין דומה עריכת שימוע במועדו, טרם הגשת כתב אישום, אם בכלל, לבין עריכתו לאחר שכבר הוגש, או אז קיים חשש ממשי לקיומה של דעה מוגמרת בקרב רשויות התביעה [בש"פ 984/10 **פלוגי** נ' מ"י (מיום 25.02.2010) בפסקה 15; כן ראו: בג"ץ 8066/18 **משיח** נ' **פרקליטות המדינה** (מיום 22.1.2019), פסקאות 7 ו-14]. לטעמי, עריכת שימוע כאשר כתב האישום תלוי ועומד, פוגעת בתחושת הצדק ובנראותו, ואין זה מצב רצוי.

5. **אשר לסוגיית המשלוח** - כפי שכבר ציינתי לא אחת ולא שתיים, לדוגמה בת"פ 5475-02-18 מ"י נ' **מחיסן** (מיום 21.5.2020) כי, "נדמה שבענייננו לא הוכח, כי המאשימה אכן שלחה את מכתב היידוע, וקיומה של מדבקת דואר אינו מספיק כדי להוכיח זאת. לטעמי הנוהג של 'שגר ושכח' אינו נכון וראוי, במיוחד כאשר מדובר ברשות אכיפה. אין זו פעם ראשונה שטענות מעין אלו עולות ואף מתקבלות. לכן, אינני רואה טרחה מרובה בכך שיקויים מנגנון מעקב עתי על משלוח דברי דואר רשומים, באמצעות אתר רשות הדואר, בטווח הזמן שבו ניתן לקבל תוצאות חיפוש על אודות דבר דואר רשום. הדבר יהיה לתועלת בטווח הארוך, הן למאשימה והן לנאשמים". דברים אלה לא זכו למענה חיובי ביחידת התביעות והיא ממשיכה להתנהל על-פי אותו נוהל, שנעדר מנגנון מעקב אחר משלוח הדואר. מדבקת דואר ללא חותמת דואר המעידה על שליחת המכתב אינה מקימה את חזקת התקינות המינהלית העומדת בדרך כלל למאשימה, ולכן היא אינה עומדת בתנאי הסף של החוק, והוא **שליחת** המכתב.

6. במצב הדברים הנוכחי, לא הוכח כי המאשימה אכן שלחה את המכתב, ובחלוף יותר משנה, אין גם דרך להוכיח זאת, בשל מגבלות אתר דואר ישראל. לכן, אני קובע כי המאשימה לא קיימה את חובת היידוע בדבר זכות השימוע, ועל-כן מדובר בפגם היורד לשורשו של ההליך, המצדיק את ביטול כתב האישום, כפי שאני מורה כעת.

7. החלטה זו תיחשב הודעת יידוע על זכות השימוע לנאשם, וניתן לממשה בתוך 60 יום מהיום במגעים בין ב"כ הנאשם למאשימה.

נא לשלוח לצדדים.

ניתנה היום, ל' ניסן תשפ"ב, 01 מאי 2022, בהעדר הצדדים.

עמוד 2

